

„4-0-ig mi dirigáltunk, de 4-1 után félttem...“

Kiss Tibor az egri bravúrról

Egerben szombaton örömujjongás volt, valami olyasmi, mint amikor a csapat néhány hónappal ezelőtt bajnokságot nyert az NB II-ben és ismét kivívta a jogot a legjobbakkal való versengésre.

Legyőzték a Rábát, mégpedig úgy, hogy sziporkázóan szellemes játékkal már 4-0-ra vezettek! Vajon fejből ki tudja megmondani, mikor kapott utoljára négy gólt a bajnokságban a Rába? Egerben azt mondják: hasonló teljesítményre évek óta nem volt képes a csapatuk.

Már némileg elültek az öröm hullámai, amikor a gárda egykori kitűnő csatárával, jelenlegi vezetőedzőjével az előzményekről és a bravúrról beszélgettünk.

— **Tibi, tedd a szívedre a kezed, s mondd meg őszintén, a mérkőzés előtt mi-ben reménykedtél, számítottál-e a győzelemre?**

— Tudom, hogy kissé nagyképpően hangzik, mégis kimondom: *győzelmet vártam!* A játékosokból egész héten valósággal áradt a magabiztosság, sugárzott belőlük az akaraterő. És ez számomra merőben szokatlan volt, hiszen régebben éppen azt kifogásoltam, hogy a csapat kishitű, nincs elég önbizalma, még annyira sem tartja magát, amennyit valójában tud. A heti edzéseken frisseknek láttam a játékosokat, s nagyon jó volt a hangulat. A fiatal Fodor is kitűnt, s mivel gólerős játékos, már a hét elején eldöntöttem, hogy a Rába ellen szerepeltetem. Még mondtam is neki: „Andris, gólt fogsz rúgni!...”

— **Arra viszont aligha gondoltál, hogy a győzelem ilyen remek első féldőbeli játékkal párosul. Parádés volt az első két gól, mindent elsőprő a lendület. Kibújt a csapat a bőréből?**

— Fodor nagyon eltalálta a labdát, miként Smuczer is, de ahogy odakerültek a kapu elé, az nem volt véletlen. Az edzéseken sokat gyakoroljuk a kombinációs támadásokat, fejlesztjük a játékkésztséget, a labdabiztosságot, s végre egyszer bejött a cseles szabadrúgásfiguránk is! És az az igazság, több van a játékosokban, mint amennyit eddig produkáltak. De ezt nekik is el kell hinnük!

— **Milyen taktikai elképzeléssel küldted pályára a csapatot?**

— A középpályán akartuk megfékezni az ETO-t. Pócziktól és Somogyitól tartottam leginkább. Vojtekovszkára és Smuczerra bízom az őrzésüket, még Ruboldot Csepregi tartotta szemmel. De a mieinktől azt kértem,

hogy a labda birtokában merjenek felmenni, játszani, egészséges módon kockáztatni. Segítsen nekik a középpályán a gyors Jávorszky is, mert Szabó feltehetően visszahúzódik és a középső harmadból próbál irányítani. És elől három csatárt szerepeltettem, közülük Fodor kétszer a hálóba talált, s végre meglőtte első egri gólját László is. Csepregi mesterien kiszolgálta őket.

— **Ennek a mérkőzésnek azért voltak kritikus percei, olyan időszakai, amikor arra lehetett gondolni, hogy jelentős előnyötök ellenére a Rába kiegyenlít. Nem így láttad a kispadról?**

— Egy ideig nem ezt ígérte a játék képe. A kormánypálca egyértelműen a mi kezünkben volt. 4-0-ig mi dirigáltunk, de 4-1 után félttem, 4-2-nél még inkább, mert a Rába nagyszerűen játszott, s úgy tört előre, mint a gőzmozdony. A szünetben azt kértem a játékosoktól, hogy tördeljék szét a játékot, próbálják labdatartással is megfékezni az ellenfelet. Sajnos, ez nem sikerült. A görökiek elszántan harcoltak, mi pedig nem tudtunk lépést tartani velük, a labda előlről hamar visszajött. Póczik hátrább húzódva irányított, Somogyi bejátszotta az egész pályát, Szentessel pedig veszélyesebb lett a támadójátékuk. És volt helyzetük az egyenlítéshez, miként nekünk is az előnyünk növeléséhez. A szív, a lelkesedés átsegítette a csapatot a nehézségeken.

— **Még három mérkőzés van hátra. Mit vársz az őszi hajrában?**

— Tizenkét pontot tervezünk. Kettő még hiányzik. Papírforma szerint ezt hazai környezetben, a Dunaújváros ellen meg kell szerezni, míg a Fáy utcában és Pécsen aligha lehet reményünk pontszerzésre, de ez volt a helyzet a Honvéd ellen is, és végül döntetlent értünk el. Azt remélem, hogy a pillanatnyi dicsőség nem száll a fejekbe, hanem erősíti a játékosok önbizalmát, hitét.

— **Szerződtetésedet nagy vita előzte meg, mert oktatói képesítésed van, s emiatt a szövetség nem támogatta vezetőedzői megbízatásodat. Az egyesület azonban bízott benned. Nem szerzed meg a szakedzői minősítést?**

— De igen. A képzés mindenki számára fontos. Mégis az lesz a legsikeresebb vizsga számomra, ha oktatóként is bentmaradáshoz segítem az Egert, bizonyítva, hogy nem a papír a döntő!

Németh Gyula